Bella v. et turbæ non spontè suscipiuntur, nisi ab in-
sanis, solâq; interdū necessitate excusantur. Quis v.
qui coacta spontaneis, et quod eò tendit, cupiat ante-
bere? Quis est, q ea, q ultimo oīum Rerumq. scopo
pximè accedunt, quàm q longissimè illinc distant, seq-
velit, ac viliora existimare? Pax ergo tantò ē em-
nentior, quantò certius ē, ipsam Reip. originem p-
ter ac finem cum pacis, non item v. cū belli artib
suavissimè ac ppetuò connecti. Accedit huc, q ipsu
bellum pacis sit instrumentum: quo illa ipsa paratur
Imò, si verum fateamur, militia pacis particula q-
est, et appendix. Quid? nonne ob pacem ac tranqllita-
publicā pmovendā, restaurandā, reducendā bellū suscipi-
suscipitur oīo. Pax bello paritur ap. Nepotem Epami-
dae dīt. Et gravissimus ille Rom. Consul, Tullius, be-
ita suscipi vult: ut nihil aliud, nisi pax qsita vide-
Ex oīum id seculorū memoriā infinitis exemplis demon-
strare possem: nisi iterū spirantia, q plus movere ani-
solent, ante oculos nostros versarentur. Certè, q pat-
nostræ fines Turcar, Tartarorumq; furor barbarus n-
attingat, armis post Dēū debemus. Quod libertatem, e
religionem, inæstimabilis bona Chri, propter Evangelicæ ipsi-
si veritati non auferant, bello, optimo pacis consequendæ
dio, acceptū ferimus. Pacem, credite, ferro consequmur, q
ferrū pacem quærimus. Ideoq; et belli negotiū pacis otio
stra curiæ, togæ arma, legi gladius, h. e. ut verbo dicam
paci bellū plurimū cedit. Propter quod n., Logicorum
phili dicunt, unumquodq; tale est, illud magis ē tale: q
tatq; et ipsa rāo, id semper nobilius ēē, atq; excellentius, ejus a-
lius causâ alterū dignitatem aliquam obtinet, ac fu-
tur. Ineptus ē, imò stolidus: qui aureo hamo piscatur.
Aptius dicam, vultis? Rationis omnis expers est: q instru-
mentū absolutissimo opi, cui pficiundo unice adhibetur